

एक अनोखी 'सुहासभय नखचित्रकला'

उषादेवी विजय कोल्हटकर

सुहास तवकर या प्रतिभावंत चित्रकारांच्या व माझ्या परिचयाची दीर्घ वाटचाळ किती अच्युती आहे याचा प्रत्यय, १३जून २००८ रोजी, दुपारी एक वाजता, दूरदर्शन-वाहिनी ५६ अर्थात QP TV वरील त्यांची मुळाखत पाहिली व ऐकली लेव्हा आला. सृष्टीनिर्मितीतील सौंदर्यविभूषित, मनाला भावणारे, वृष्टीसुखाचा कुखाळणारे जे कांही आहे, त्याचे नख-चित्रण कुशलतेने करू शकणारा, हा मनस्वी चित्रकार शतपत गुणी आहे याची मला पूर्ण कल्पना नव्हती म्हणून परिचय संपूर्ण नव्हता हे प्रकृषीने जाणवले. क्षणाच्या विस्तारात रूप कांही स्नाभावू शकते हे सांगणाऱ्या, समयसापेक्षतेच्या सिध्दांताबद्दल फक्त एकेले होते पण त्याचा अनुभव घेतला नव्हता. या मुळाखतीने तो सुखद अनुभव दिला. मुळाखतीच्या त्या कांही क्षणांच्या विस्तारात, सुहास तवकरांच्या धराळ्याने पिळ्यानापिळ्या जपलेल्या, जोपासलेल्या 'नख-चित्रकला' या विधेच्या अनन्यसाधारणत्वाचे दर्शन साठे. या चित्रकाराच्या कलाप्रभासोत्पत्ती त्यांच्या पूर्वजांनी जपलेल्या कलेचा वारसा, पुढच्या पिढीपर्यंत पोचवून, सामाजिक अ्युण फेडण्याचा सुहास यांचा वृढ संकल्प त्यांच्या दिल्-सुहास व्याक्तीत्वाने जपलेल्या भारतीय सांस्कारांकडे संकेत करीत होता.

संगीताच्या ताळावर, पैजांच्या शणत्कारात स्वतांच्या नृत्तकलेचे नैपुष्य दाखविणारे पाय पाहिले होते. रंगतुळिका कुशलतेने पळणारे हात पाहिले होते. पाषाणातून कोरीव मूर्ती घडविणारे शिल्पकार पाहिले होते, पण नखांना माध्यम बनवून, उपकरण बनवून आरखीवरेरचोव चित्रनिर्मिती करून शकणारा कलावंत पाहिला नव्हता. प्राथम्यश कलाकारांच्या पावलावर

पावळे टाकीत चाळले तर वाटचाळ खुसट्ट्य होते. मार्गदर्शिकाचे बोट धरून चाळले तर दिशा हरवत नाही पण चिमुकल्या नखांच्या सांभाने एका प्रश्ना कळावलेनाची निर्मिती करता येते हे वास्तव मला नवखे होते. बालपणी पित्याच्या कळाक्षमतेचे अनुकरण करणाऱ्या प्रयत्नांनी, सुवास यांच्यातील कळागुणांचा शोध, असा भान विसरून घेतला की, त्यांनी केलेल्या चिन्मनिर्मितीने, त्यांना सांभान होऊन जगणे शिकविले. स्वताच्या मुलांच्या आवडीच्या कळ, या कळेकडे नाही हे लक्षात येताच सुवासचे प्रयत्न समाजाभिमुख वनेले. चिन्मकळेची जाण असणाऱ्या कळप्रेमी युवक युवतींना जिव्हाळभाने नख-चिन्मकळा शिकविल्यासाठी, संगणक माध्यमाद्वारे या कळेच्या प्रचार, प्रसार, विस्ताराच्या संभावनांच्या भागीला, महामार्ग बनविल्यासाठी त्यांनी WWW.PUNJAB.COM या वेबसाईटवर स्वताच्या वेबसाईटची माहिती नोंदवली. उत्सुक कळावंतांच्या जिज्ञासा, कुतूहलाला उत्तरे देण्यासाठी वेबसाईट सिध्द झाल्या. आज दूरदर्शन संचारमाध्यमांमार्फत त्यांच्या कळेची रास्त दखल घेतली. सुवास यांचे स्वप्न साकार होण्याच्या दृष्टीने या मुळारवतीने, या दुर्लभ कळेच्या प्रवास. कांही अशी सुलभ कळा हे निश्चित. सुवास यांच्या निवासस्थानी साळले मुळारवतीचे चिन्मिकरण व सादरीकरण तंत्रदृष्ट्या करते होते हे पाहणाऱ्यांची आढवणही न व्हावी शतपत या चिन्मकारापी कळेबद्धची तळमळ बोळकी होती. मुळारवतीच्या संयोजकांची कळापारखी रसिकता मान्य करणही, एका मराठी व्यक्तीचे अमेरिकेच्या दूरदर्शन माध्यमावर कांही काळ असलेले प्रभुत्व, माझ्या मराठी मनाला आश्चर्य-क्षण देणात मशरवी साळ.

सुवास यांच्या बोळव्यातून जाणवते की, जगत या कळेबद्ध अनास्था आहे असे नाही, पण केवळ

कलाप्रेमी व्याक्तीच्या अज्ञानामुळे ही कला अज्ञानवासात राहिली, विकसित होव्यापासून वंचित राहिली. चित्रकलेच्या विस्तृत क्षितीजावर स्वतःचे आगळे स्थान आरक्षित करण्याची क्षमता असलेली नरप-चित्रकला, काळिदासाच्या नामिकेला, शकुन्तालेला कमलपत्रावर, प्रेमपत्र लिहीव्यासाठी मदत करणारी नरप-चित्रकला, एक हरवलेली, विलोप पावत चाललेली कला म्हणून शिवासजमा हाऊ नसे मा हृष्टीने, सुहास निष्ठेने प्रयत्नाधीन आहेत. मुळाखतीमध्ये सुहास-निर्मित नरप-चित्रांगीही आपले नखाक्षिरवान्त आगळे आस्नित्य विमारवाने जाणवून दिले. एका चित्रात, चित्रकाराच्या नखांच्या कुशाळ स्पर्शांने, पक्षाच रूप हुबहुळ साकार शाले होते. सुहासच्या नखांनी, पक्षाच्या पंखावरील बाराकाचे चित्रित करताना काम जाणू केले होते, न केले, कागदावर शेगांच उभे राहिल्याचे स्पष्ट दिसत होते प्रत्येक कागदावर उमलेल्या शेगांच्या आकारबद्ध आकृतीवरील शेगांच पाहिले व मला वाटले, सुहासच्या नखांना देखाळ पंख आहेत म्हणूनच त्यांच्या अज्ञानात निर्मित्या अशरीसाठी आकाशांनेही स्वतःची उंची वाढविली तर मला आश्चर्य वाटणार नाही.

मोहक हास्याचे धनी, सुहास स्वतःच्या नावाला सार्थ करित, कागदावर, रेखांक प्रमाणवद्धनेला शेगांचित करण्यात गुंथून जातात. त्यांची नखे, कलासौंदर्याचे भिन्न बनून, सुहासच्या प्रतिभेला जीवापाड जपतात. सुहास यांच्या रियाजाचे वम लक्षात घेता, त्यांच्या नखांचे शाक्तीसीमित बळदेखील, वेळेचे भान न ठेवता त्यांना उत्कटेने साथ द्यायला शिकले आहे हे प्रकृतीने जाणवते. विद्यात्यांच्या सौंदर्य-प्रमित सृष्टीतील वैविध्य, सुहासच्या सन्मानार्थ चित्र-विषयांच्या स्वाजिना उघडून त्यांची प्रतिक्षा करण्यात

समाधान व्यक्त करते. आभिव्यक्ति माध्यमाचे साधन बनून, देवदत्त चिमुकळी नसेव अखत विलोमनीम चित्रनिर्मिती करू शकतात, Embossing, Engraving करताना, सुहाससाठी शंभूत्तिकाव विन्नीचे काम करतात ते पूर्णही शक्य होते. चित्रांच्या विलोमनीम उदाहरणामुळे, या Relief निर्यात च्या व्यक्तीचा ^{वर्ग} उदाहरण मता. अंध रासिकांच्या स्पर्शाची भाषा, सुहास यांच्या नख-दुतीचे सुरभीपूर्ण उदाहरण वाचते व त्यांच्या चेहऱ्यावरील प्रसन्नता, सुहासच्या समाधानाचे कारण बनते. सुहास यांच्या वेवसायाच्या प्रवासांमुळे, जगातील काही विद्यार्थी त्यांच्याबरोबर संपर्क साधू लागले आहेत. चित्रकलेच्या या माध्यमावर संशोधन करणारे स्वताच्या शोध-निबंधात सुहासच्या या क्षेत्रातील कृतींचा मूल्यमापन करू लागले आहेत. चित्रकला-क्षेत्राच्या परामर्श घेणाऱ्या, न्यू ऑर्कमधून प्रकाशित होणाऱ्या "Artist" मासिकात लोकस्य सुहासची मुठारवत प्रसिध्द होणार आहे. चित्रकलेच्या विविध शारांचे अभ्यासक, संशोधक, त्यांच्या संदर्भग्रंथात सुहासच्या कामांच्या उल्लेख मोठ्या सन्मानाने करू लागले आहेत, सुहास यांच्या या अमेरल्या कलेच्या, कलापूर्ण प्रवासासाठी अनेकानेक शुभकामना. भविष्यात स्वताच्या नखांच्या जोडीने अनेक चित्रकारांच्या नखांना या कलेत पारंगत करणाऱ्या त्यांच्या स्वप्नाची पूर्तता लोकस्य हृषीक्षेपान मेरीठ, याबद्दलही विस्मय आहे. सुहास यांचे या कलेतील कमाळीचे प्रभुत्व पाहून, आपल्या चित्रांना, सुहास यांच्या सृजनात्मकतेच्या नखाचीही स्वर येणार नाही असे मानणारे शिष्य त्यांना भेटू नयेत, तर स्वरे कलाप्रेमी भेटावेत हीच इच्छा.

सुहासच्या या कलासाधनेत स्वानंद-निर्मिती आहे, कलाप्रेम आहे, रसिकता आहे, वारसा जपण्याची मनःपूर्वकता आहे.

आजही, या कलेच्या उवासाबद्दल असलेले चित्रकारांचे कुतूहल, नरवचित्रकलेत, व्यंग्यरूपेण - सुलेखन कलेचा उगम पाहिले. देवाने दिलेल्या अवयवांना उपकरणे बनविणाऱ्या कोळ्याच्या जाळ्याची, गवळणीच्या धरत्याची कलाकुसर त्यांना मोहित करते. सुतारपक्षाच्या चोचीची आढवण करीत ते स्वताच्या नखाकडे पाहतात व या अजोड देणगीबद्दल जगान्निमित्यापुढे नतमस्तक होतात. "तिखे, तिख्याळा पाणीदार करते" या न्यायाने नखे सुहासच्या कलेला दिमाखदार करतात हे निश्चित. या क्षेत्रातील त्यांच्या कर्तृत्वाचा चढता आलेख पाहिल्यावर मला वाटते, "करागे वसती लक्ष्मी" या उक्तप्रमाणे 'सुहासच्या नखागे वसती, अक्षिनीय नख-चित्रकला' अशीही उक्ती चित्रकला - जगतात लोकस्य रुढ होईल.

सुहासच्या नख-चित्रकलेच्या संदर्भातील विवेक्षण सौंदर्य-शोध पाहिला व जाणवले की स्वातंत्र्य जिथान यांना आश्रित असलेल्या सौंदर्याच्या परिभाषेचे मर्म सुहासला निश्चित उमगले असावे. स्वातंत्र्य जिथान विद्वान गेले - "सौंदर्य हे स्वताच तुमचा मार्ग व मार्गदर्शक बनवू नये तर तुम्ही त्याला कुठे शोधणार आणि कसं मिळवणार ?" ११

